บทที่ 4

การใช้และความหมายของ「から:kara」ที่อยู่ท้ายประโยค

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่างประโยคที่ลงท้ายด้วย kara จากซีดีรอมบทสนทนาจริงได้ทั้งสิ้น 206 ประโยค โดยแบ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากหนังสือภาษาผู้หญิงในที่ทำงาน（女性のことば・職場編:Josei no kotoba-shokubahen）ปี ค.ศ.1999 จำนวน 78 ประโยค และข้อมูลที่ได้จากหนังสือภาษาผู้ชายในที่ทำงาน（男性のことば・職場編:Dansei no kotoba-shokubahen）ปี ค.ศ. 2002 จำนวน 128 ประโยคตามลำดับ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1
จำนวนประโยคที่ลงท้ายด้วย kara เมื่อแบ่งตามแหล่งที่มา

แหล่งที่มา	ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara (ประโยค)	อัตราส่วน (ร้อยละ)
หนังสือภาษาผู้หญิงในที่ทำงาน (josei no kotoba-shokubahen)	78	37.9
หนังสือภาษาผู้ชายในที่ทำงาน (dansei no kotoba-shokubahen)	128	62.1
รวมทั้งหมด	206	100.0

4.1 ผลการวิเคราะห์ประเภทของประโยคที่ลงท้ายด้วย kara

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลตัวอย่างประโยคดังกล่าวมาจัดแบ่งประเภทตามหลักเกณฑ์ที่ได้ให้ไว้ในบทที่ 3[1] อันประกอบไปด้วยการละ「省略:shouryaku」, การกล่าวค้างไว้「言い残し:ii'nokoshi」และการกล่าวจบ「言い終わり:iiowari」เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์การใช้และความหมายของ kara ที่อยู่ท้ายประโยคต่อไป ดังตารางที่ 4.2

[1]โปรดดูข้อมูลในบทที่ 3 หน้า 63 ประกอบ

ตารางที่ 4.2
จำนวนประโยคที่ลงท้ายด้วย kara เมื่อแบ่งตามประเภท

ประเภท	ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara (ประโยค)	อัตราส่วน (ร้อยละ)
การละ (shouryaku)	30	14.6
การกล่าวค้างไว้ (ii'nokoshi)	171	83.0
การกล่าวจบ (iiowari)	5	2.4
รวมทั้งหมด	206	100.0

จากตารางข้างต้น พบว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ปรากฏมากที่สุดในประเภทการกล่าวค้างไว้ โดยมีอัตราส่วนถึงร้อยละ 83.0 รองลงมาก็คือประเภทการละ ซึ่งปรากฏในอัตราส่วนร้อยละ 14.6 ส่วนประเภทการกล่าวจบถือว่าเป็นประเภทที่ปรากฏน้อยที่สุด โดยพบในอัตราส่วนร้อยละ 2.4 เท่านั้น ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดในแต่ละประเภทได้ดังต่อไปนี้

4.1.1 ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการละ

การละ คือการที่ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara มีการปรากฏประโยคส่วนหลังจากปริบทในตัวภาษา ซึ่งประโยคส่วนหลังนั้นอาจปรากฏอยู่หน้าหรือหลังประโยคที่ลงท้ายด้วย kara รวมทั้งอาจปรากฏอยู่ในคำพูดของตัวผู้พูดเองหรือในคำพูดของผู้ฟัง ซึ่งเป็นคำพูดที่อยู่ก่อนหน้าหรือคำพูดที่ตามมาข้างหลังก็ได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแบ่งประเภทการละตามตำแหน่งของประโยคส่วนหลังออกเป็น 13 รูปแบบย่อย โดยพิจารณาจากประโยคที่ลงท้ายด้วย kara เป็นหลัก ตัวอย่างเช่น お茶を入れます**から**、飲んでいってください。(ocha o iremasu **kara**, nonde itte kudasai. : เดี๋ยวจะชงชาให้ ดื่มก่อนสิ) ผู้วิจัยจะยึดตำแหน่งที่ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara คือ お茶を入れます**から** ปรากฏเป็นหลัก แล้วพิจารณาว่าประโยคส่วนหลังหรือก็คือ 飲んでいってください。ปรากฏอยู่ตรงส่วนใดในปริบท ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1

ตำแหน่งของประโยคส่วนหลังในรูปแบบต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาจากประโยคที่ลงท้ายด้วย kara (ประเภทการละ) เป็นหลัก

ผู้ฟัง : 飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 1 (Listener-Before 2)
ผู้พูด : 飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 2 (Speaker-Before 2)
ผู้ฟัง : 飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 3 (Listener-Before 1)
ผู้พูด : 飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 4 (Speaker-Before 1)
ผู้ฟัง : 飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 5 (Listener-Before)

飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 6 (Speaker-Before)
飲んでいってください、= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 7 (Speaker)
ผู้พูด : お茶を入れますから
飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 8 (Speaker-After)

ผู้ฟัง : 飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 9 (Listener-After)
ผู้พูด : 飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 10 (Speaker-After 1)
ผู้ฟัง : 飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 11 (Listener-After 1)
ผู้พูด : 飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 12 (Speaker-After 2)
ผู้ฟัง : 飲んでいってください。= ประโยคส่วนหลังรูปแบบที่ 13 (Listener-After 2)

อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้วิจัยนำตัวอย่างประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการละมาจัดแบ่งตามตำแหน่งของประโยคส่วนหลัง 13 รูปแบบย่อยที่ได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยพบว่ามีเพียง 8 รูปแบบย่อยเท่านั้นที่ปรากฏ ได้แก่ รูปแบบที่ 3-8, 10 และ 12 ส่วนรูปแบบที่ 1, 2, 9, 11 และ 13 ไม่มีการปรากฏแต่อย่างใด ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อประโยคส่วนหลังปรากฏอยู่หน้าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ประโยคส่วนหลังนั้นสามารถปรากฏอยู่ในคำพูดของตัวผู้พูดเองหรือในคำพูดของผู้ฟังก็ได้ แต่เมื่อประโยคส่วนหลังปรากฏอยู่หลังประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ประโยคส่วนหลังนั้นจะสามารถปรากฏได้เฉพาะในคำพูดของตัวผู้พูดเองเท่านั้น ซึ่งจำนวนประโยคที่ปรากฏในแต่ละรูปแบบย่อยสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3
จำนวนประโยคที่ลงท้ายด้วย kara เมื่อแบ่งตามรูปแบบในประเภทการละ

รูปแบบ	ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการละ	อัตราส่วน (ร้อยละ)
รูปแบบที่ 3 (Listener-Before 1)	1	3.3
รูปแบบที่ 4 (Speaker-Before 1)	3	10.0
รูปแบบที่ 5 (Listener-Before)	2	6.7
รูปแบบที่ 6 (Speaker-Before)	11	36.7
รูปแบบที่ 7 (Speaker)	7	23.3
รูปแบบที่ 8 (Speaker-After)	3	10.0
รูปแบบที่ 10 (Speaker-After 1)	2	6.7
รูปแบบที่ 12 (Speaker-After 2)	1	3.3
รวมทั้งหมด	30	100.0

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าจำนวนประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ยิ่งอยู่ใกล้กับประโยคส่วนหลังมากเท่าไหร่ก็จะมีจำนวนมากขึ้นเท่านั้น โดยเฉพาะเมื่อประโยคส่วนหลังนั้นปรากฏในคำพูดของผู้พูด ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าจำนวนประโยคที่ลงท้ายด้วย kara มีความสัมพันธ์กับผู้ที่กล่าวคำพูดและระยะทางที่ปรากฏประโยคส่วนหลังนั่นเอง ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปรายละเอียดในรูปแบบย่อยต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ 3 (Listener-Before 1) และรูปแบบที่ 5 (Listener-Before)

คือการที่ประโยคส่วนหลังปรากฏในคำพูดของผู้ฟังที่อยู่ก่อนหน้า จากนั้น ผู้พูดจึงกล่าวประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ตามมาภายหลัง เป็นการกล่าวเสริมคำพูดของผู้ฟัง โดยผู้พูดกล่าวเฉพาะประโยคที่ลงท้ายด้วย kara เพื่อแสดงการยืนยันหรือแสดงความรู้สึกคล้อยตามความคิดของผู้ฟัง ดังตัวอย่างประโยคที่ 1 และ 2

(1) บทสนทนาระหว่างเจ้าหน้าที่ห้องสมุด 2 คน ได้แก่ (A, ช, 20)[2] (J, ช, 50) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องเหตุการณ์ที่ทำให้รถไฟหยุดให้บริการในช่วงขากลับจากงานเลี้ยงวันก่อน

J : 8981[3], 武蔵野線で人身事故↑

A : 8982, めずらしい[4]ですねー。

mezurashii

น่าแปลกจัง

J : 8983, 駅でー。8984, あー、飛び込みかなんか↑

A : 8985, ま、人身事故って。＜言いさし＞＜笑い複数＞
8986, ＄＃＃さん、まだ食べてます↑＜笑い＞

J : **8987, 高架だからね。**[5]

kouka da kara ne.

เพราะ (รถไฟสายนั้น) เป็นแบบลอยฟ้าสินะ

A : 8988, うーん。8989, ほんとに。

(D : 18 : 8987)[6]

(2) บทสนทนาระหว่างพนักงานรับจ้างทำงานเป็นกะ 3 คน ได้แก่ (A, ช, 20) (H, ญ, 20) (I, ญ, 50) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องช่วงเวลาที่ออกจากบ้านมาทำงานในกะเช้า

I : 6300, じゃー、もう一限からあるときとかって、夜明け前からって感じだよねー。

yoakemae karatte kanji da

รู้สึกเหมือน(ออกจากบ้าน)ตั้งแต่เช้ามืด

A : **6301, 冬はそうですよ、もー、暗い中出ていく感じですから。**

fuyu wa sou desu yo, mou, kuraichuu dete iku kanji desu kara.

ในช่วงฤดูหนาวเป็นอย่างนั้นครับ เพราะรู้สึกเหมือนออกไปท่ามกลางความมืด

6302, あっ、あと★だからー、ちょうど９時とかから始まるじゃないですか、一限って。

H : 6303, →だんだん夜が明けて←いく。

---

[2] หมายถึง รหัสตัวอักษร, เพศ (ช=ชาย, ญ=หญิง), ช่วงอายุ (ปี) ของผู้พูดนั้นในบทสนทนา กรณีใส่เครื่องหมายคำถาม (?) หมายถึง ไม่มีการระบุ

[3] เป็นลำดับที่ปรากฏในแหล่งที่มาของข้อมูล

[4] ประโยคที่ขีดเส้นประ คือประโยคส่วนหลังของประโยคที่ลงท้ายด้วย kara

[5] ประโยคที่ขีดเส้นใต้และทำตัวอักษรหนา คือประโยคที่ลงท้ายด้วย kara

[6] หมายถึง แหล่งที่มา (D คือหนังสือภาษาผู้ชายในที่ทำงาน (Dansei no kotoba-shokubahen), J คือหนังสือภาษาผู้หญิงในที่ทำงาน (Josei no kotoba-shokubahen)), ลำดับที่ของผู้ให้ข้อมูลและรหัสของตัวอย่างประโยคที่ปรากฏในแหล่งที่มาของข้อมูล ตามลำดับ

(D : 13 : 6301)

จากตัวอย่างประโยคที่ 1 จะเห็นได้ว่าผู้พูดแสดงความรู้สึกคล้อยตามความคิดของผู้ฟังว่า “น่าแปลกจัง(ที่ผู้โดยสารรถไฟสายมุซาชิโนะได้รับอุบัติเหตุ)” โดยหยิบยกเหตุผลว่า “เพราะ(รถไฟสายนั้น)เป็นแบบลอยฟ้าสินะ” ขึ้นมากล่าวเสริมคำพูดของผู้ฟัง และในตัวอย่างประโยคที่ 2 ผู้พูดแสดงการยืนยันความคิดของผู้ฟังว่า “รู้สึกเหมือน(ออกจากบ้าน)ตั้งแต่เช้ามืด” โดยหยิบยกสภาพว่า “เพราะรู้สึกเหมือนออกไปท่ามกลางความมืด” ขึ้นมากล่าวเสริมคำพูดของผู้ฟัง

<u>รูปแบบที่ 4</u> (Speaker-Before 1) และ<u>รูปแบบที่ 6</u> (Speaker-Before)

คือการที่ประโยคส่วนหลังปรากฏในคำพูดของผู้พูดที่อยู่ก่อนหน้า กล่าวคือผู้พูดจะเลือกกล่าวประโยคส่วนหลังก่อน แล้วจึงค่อยกล่าวประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ตามมาภายหลัง เพื่อทำให้คำพูดของตัวเองมีน้ำหนัก น่าเชื่อถือมากขึ้น ผู้ฟังจะได้เห็นด้วยและยอมทำตามคำพูดของผู้พูด ดังตัวอย่างประโยคที่ 3 และ 4

(3) บทสนทนาระหว่างเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย (A, ช, 50) กับเจ้าหน้าที่สำนักงาน (B, ญ, 40) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องเอกสารที่ใช้ในงานสัมมนา

A：543, 要するにー｛はい（０２Ｂ）｝、会議の形式はみんなＢ４とＢ５だからー、Ｂ４かＢ５にしてほしいってことで、Ｂ４にとお願いしたんですよ。544, ねっ、Ａ３だとー、はみ出ちゃうから、そうゆう意味で、うん。
B：545, ＄＃＃＃★もうしわけございません。
A：546, →うん、うん、←それはあの、<u>縮小してよ、Ｂ４に。</u>
<u>shukushou shite yo, B4 ni.</u>
<u>ย่อขนาดเป็น B4 ซะ</u>
B：547, はい。
A：**<u>548, Ａ３をＢ４に縮小してかまわないから。</u>**
<u>A3 o B4 ni shukushou shite kamawanai kara.</u>
<u>ย่อจากขนาด A3 เป็น B4 ได้ไม่เป็นไรหรอก</u>
B：549, はい。
A：550, うん。
B：551, はい。
A：552, ねっ、お願いします。

(D : 2 : 548)

(4) บทสนทนาระหว่างตัวแทนบริษัทประกัน (A, ช, 40) กับผู้บริหารบริษัท 2 คน ได้แก่ (E, ช, 50) (F, ช, 50) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องการเสนอชื่อสนามกอล์ฟที่จะนัดกันไป

Ｅ：8284, 海洋。
Ｆ：8285, あーあー、そうか。
Ｅ：8286, みんながあんまり行ったとこ、行ったことないとこのほうがかえっていいかもしんない。8287, そのほうが集まると思うんですね。

sono hou ga atsumaru to omoun desu ne.

คิดว่า(ถ้าเป็นสนามกอล์ฟที่ยังไม่เคยไป)คนน่าจะไปกันเยอะ

8288, ちょっと行ってみようっていう、ほら、気持ちもおきるからー。

chotto itte miyoutte iu, hora, kimochi mo okiru karaa.

เพราะจะมีความรู้สึกแบบว่าอยากลองไปดูสักหน่อยยังไงล่ะ

Ａ：8289, そうだよね。
Ｆ：8290, あー。

(D : 16 : 8288)

จากตัวอย่างประโยคที่ 3 จะเห็นได้ว่าผู้พูดบอกให้ผู้ฟัง “ย่อขนาดเป็น B4 ซะ” โดยหยิบยกเหตุผลว่า “ย่อจากขนาด A3 เป็น B4 ได้ไม่เป็นไรหรอก” เพื่อทำให้คำพูดของตัวเองมีน้ำหนัก น่าเชื่อถือมากขึ้น ผู้ฟังจะได้ทำตามที่ผู้พูดบอก และในตัวอย่างประโยคที่ 4 ผู้พูดกล่าวชื่อสนามกอล์ฟแห่งใหม่ขึ้นมาเสนอ แต่กลับไม่ค่อยได้รับความสนใจจากผู้ฟัง ผู้พูดจึงต้องอธิบายว่า “คิดว่า(ถ้าเป็นสนามกอล์ฟที่ยังไม่เคยไป)คนน่าจะไปกันเยอะ เพราะจะมีความรู้สึกแบบว่าอยากลองไปดูสักหน่อยยังไงล่ะ” เพื่อทำให้คำพูดของตัวเองมีน้ำหนัก น่าเชื่อถือมากขึ้น ผู้ฟังจะได้เห็นด้วยกับความคิดเห็นของผู้พูด

รูปแบบที่ 7 (Speaker)

คือการที่ประโยคส่วนหลังปรากฏอยู่หน้าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในคำพูดของผู้พูดช่วงเดียวกัน มีลักษณะคล้ายกับการสลับประโยคส่วนหน้ากับประโยคส่วนหลัง「倒置:touchi」แต่ต่างกันตรงที่ไม่สามารถสลับประโยคส่วนหน้ากับประโยคส่วนหลังกลับคืนดังโครงสร้างเดิมได้ ทั้งนี้ เนื่องจากประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ไม่ใช่ข้อมูลที่แท้จริงที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ แต่เป็นข้อมูลที่ผู้พูดใช้กล่าวเสริมเพื่อสนับสนุนคำพูดของตัวเอง ดังตัวอย่างประโยคที่ 5

(5) บทสนทนาระหว่างระหว่างเจ้าหน้าที่ห้องสมุด 2 คน ได้แก่ (A, ช, 20) (G, ญ, 30) กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (M, ช, 30) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องการสั่งยืมหนังสือผ่านทางคอมพิวเตอร์

G：9455, それは、これは、あの、アイディー（ＩＤ）はもうあるのでー。
M：9456, あ、そーなんですか。
G：9457, あの、だめなんですよー**これー、使われちゃうとー、二重登録なっちゃうからー。**

ano, dame nan desu yoo kore, tsukawarechautoo, nijuutouroku natchau karaa.

คือว่า ไม่ได้น่ะค่ะ **เพราะถ้าขืนเอาไปใช้จะเป็นการยืมที่ซ้ำซ้อน**

9458, でー、えーとー、これだけでけっこうですからー。
M：9459, じゃ、いいですかー↑
A：9460, はい。

(D : 19 : 9457)

จากตัวอย่างประโยคที่ 5 จะเห็นได้ว่าผู้พูดซึ่งเป็นบรรณารักษ์กล่าวห้ามผู้ฟังซึ่งเป็นนักศึกษาว่า “อย่าเพิ่งใช้(รหัสประจำตัวหนังสือ(ไอดี))เลย” จากนั้น จึงอธิบายเหตุผลที่ห้ามว่า “เพราะถ้าขืนเอาไปใช้จะเป็นการยืมที่ซ้ำซ้อน” เพื่อสนับสนุนคำพูดของตัวเอง ดังนั้น ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara จึงไม่ใช่ข้อมูลที่แท้จริงที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ แต่เป็นข้อมูลที่ผู้พูดใช้กล่าวเสริมเพื่อสนับสนุนคำพูดของตัวเอง

รูปแบบที่ 8 (Speaker-After)

คือการที่ประโยคส่วนหลังปรากฏอยู่หลังประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในคำพูดของผู้พูดช่วงเดียวกัน กล่าวคือผู้พูดกล่าวประโยคส่วนหลังต่อจากประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ทันที เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ฟังสับสนหรือเข้าใจผิด จึงมีลักษณะเหมือนกับวิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธาน kara ทุกประการ ดังตัวอย่างประโยคที่ 6

(6) บทสนทนาระหว่างนักดนตรี 2 คน ได้แก่ (A, ช, 30) (B, ญ, 20) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องการกำหนดสมาชิกที่จะเข้าร่วมงานคอนเสิร์ต

B：10882, 入るとしたら、するじゃない↑ 10883, そしたら、参加するとしたらー、絶対ー、［名字］ちゃんがソロの曲はないわけよ、今度はね。
10884, ［ニックネーム］がー、ボーカルってもー、うちのバンドは決まってるからー。

[nikkuneemu]gaa, bookarutte moo, uchi no bando wa kimatteru karaa.

เรื่องที่จะให้ (ชื่อเล่น) เป็นนักร้องนำนั้น ทางวงเรากำหนดเอาไว้แล้ว

10885, 前、［バンド名］のとき、先輩だったじゃない。10886, 逆になっちゃうじゃん。
10887, ［ニックネーム］が、立場的に辛いんならー、別にいいよ。

[nikkuneemu]ga, tachibatekini tsurai'n naraa, betsuni ii yo.

ถ้า (ชื่อเล่น) ลำบากใจในหน้าที่ที่ได้รับ ก็ปล่อยเขาไปเถอะ

A：10888, そー。

(D : 21 : 10884)

จากตัวอย่างประโยคที่ 6 จะเห็นได้ว่าผู้พูดต้องการบอกผู้ฟังว่า “เรื่องที่จะให้ (ชื่อเล่น) เป็นนักร้องนำนั้น ทางวงเราเป็นผู้กำหนดเอาเอง” โดยผู้พูดกล่าวประโยคส่วนหลังต่อจากประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ทันที เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ฟังสับสนหรือเข้าใจผิดว่าเมื่อกำหนดแล้วจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากผู้พูดคิดว่า “ถ้า (ชื่อเล่น) ลำบากใจในหน้าที่ที่ได้รับ ก็ปล่อยเขาไปเถอะ” หรือก็คือแม้จะกำหนดแล้ว แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้นั่นเอง

<u>รูปแบบที่ 10</u> (Speaker-After 1) และ<u>รูปแบบที่ 12</u> (Speaker-After 2)

คือการที่ประโยคส่วนหลังปรากฏในคำพูดของผู้พูดที่ตามมาข้างหลัง กล่าวคือหลังจากที่ผู้พูดกล่าวประโยคที่ลงท้ายด้วย kara แล้ว ผู้พูดได้เว้นจังหวะให้ผู้ฟังได้กล่าวตอบรับเป็นช่วงๆ 「あいづち:aizuchi」ก่อน หลังจากนั้น จึงกล่าวประโยคส่วนหลังออกมา เพื่อจัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น ดังตัวอย่างประโยคที่ 7

(7) บทสนทนาระหว่างอาจารย์ซึ่งมีตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์ (A, ญ, 50) กับลูกศิษย์ที่เป็นผู้ช่วยอาจารย์ (L, ญ, 30) ซึ่งพูดคุยและให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ผลการวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

L : 1733, え一町内会と、都市希望とゆうかたちで全部別々、に、それぞれが出ているんですね↑＜間＞
A : 1734, うん↑うん、ふん、ふん。
L : 1735, ですからこれをわたしが、あののり張りというか、合成して、（うん Inf(女)）各種委員をやってる人、と、あの町内会をやってる人とゆうかたちでいっしょに、ぶつけてひとつにしたんです。
A : 1736, うん、各種委員やってる人について。＜言いさし＞
L : 1737, と、都市希望。1738, やっている人、やってない人で、都市希望。
A : **<u>1739, あああ、そうだそうだ、これ、あの、複数んだからね。</u>**

<u>aaa, souda souda, kore, ano, fukusuun da kara ne.</u>

<u>อ๋อ รู้แล้วรู้แล้ว เพราะตรงนี้ เอ่อ เป็นแบบหลายคำตอบสินะ</u>

L : 1740, はい。
A : **<u>1741, 複数回答だからね。</u>**

<u>fukusuukaitou da kara ne.</u>

<u>เพราะเป็น(คำถามที่ตอบได้)หลายคำตอบสินะ</u>

L : 1742, はい。
A : <u>1743, これは出ないわ↓。</u>

<u>kore wa denai wa↓</u>

งั้น(ผลลัพธ์)ก็ไม่ปรากฏที่(ช่อง)ตรงนี้สิ

(J : 4 : 1739, 1741)

จากตัวอย่างประโยคที่ 7 จะเห็นได้ว่าผู้พูดซึ่งเป็นอาจารย์ต้องการบอกให้ผู้ฟังซึ่งเป็นผู้ช่วยของตนว่า “งั้น(ผลลัพธ์)ก็ไม่ปรากฏที่(ช่อง)ตรงนี้หรอก” เนื่องจากข้อมูลดังกล่าว “เป็นคำถามตอบได้หลายคำตอบ” ผู้พูดจึงกล่าวถึงสาเหตุที่ผลลัพธ์ไม่ปรากฏก่อน เพื่อปูพื้นความรู้ให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่ายขึ้น ทำให้ผู้ฟังไม่สับสนหรือเข้าใจผิด

4.1.2 ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการกล่าวค้างไว้

การกล่าวค้างไว้ คือการที่ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara มีการปรากฏประโยคส่วนหลังจากปริบทนอกตัวภาษา โดยประโยคส่วนหลังนั้นผู้ฟังจะต้องตีความด้วยตัวเองว่าผู้พูดต้องการสื่อความให้ผู้ฟังรับรู้ ต้องการแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นให้ผู้ฟังเข้าใจ หรือต้องการให้ผู้ฟังกระทำบางสิ่งบางอย่างให้ผู้พูด ซึ่งผู้ฟังสามารถตัดสินได้จากปริบทที่ปรากฏในบทสนทนาในขณะนั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแบ่งประเภทการกล่าวค้างไว้ออกเป็น 3 ลักษณะย่อย ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4
จำนวนประโยคที่ลงท้ายด้วย kara เมื่อแบ่งตามลักษณะของประโยคส่วนหลัง
ในประเภทการกล่าวค้างไว้

ลักษณะของประโยคส่วนหลัง	ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการกล่าวค้างไว้	อัตราส่วน (ร้อยละ)
ลักษณะที่ 1 ผู้พูดต้องการสื่อความให้ผู้ฟังรับรู้	98	57.3
ลักษณะที่ 2 ผู้พูดต้องการแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นให้ผู้ฟังเข้าใจ	45	26.3
ลักษณะที่ 3 ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังกระทำบางสิ่งบางอย่างให้ผู้พูด	28	16.4
รวมทั้งหมด	171	100.0

ลักษณะที่ 1 ผู้พูดต้องการสื่อความให้ผู้ฟังรับรู้

ลักษณะของประโยคส่วนหลังที่ตีความได้จากปริบทในบทสนทนา ได้แก่ การบอกกล่าวและการตอบคำถาม ซึ่งสาเหตุที่ผู้พูดไม่กล่าวประโยคส่วนหลังออกมาโดยตรงเป็นเพราะผู้พูดต้องการหลีกเลี่ยงการซ้ำซ้อนหรือเยิ่นเย้อ เนื่องจากคาดการณ์ว่าผู้ฟังสามารถตีความข้อความในประโยคส่วนหลังได้จากปริบทที่ปรากฏในบทสนทนาในขณะนั้น ดังตัวอย่างประโยคที่ 8

(8) บทสนทนาระหว่างตัวแทนบริษัทประกันภัย (A, ช, 40) กับผู้บริหารบริษัท (G, ช, 60) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องวันที่สามารถไปงานเทศกาลได้

G : 7995, お祭り↑7996, 渋谷の一。
A : 7997, うん★あのー。
G : 7998, →＃＃＃＃。←
A : 7999, よっか（４日）は行けます。

8000, みっか（３日）はねー、あのー、３時まで仕事だから。（その日は行けない。）[7]

mikka(mikka) wa nee, anou, 3 ji made shigoto da kara. (sono hi wa ikenai.)

วันที่ 3 มีงานถึงบ่าย 3 โมง (ไป(งานเทศกาล)ในวันนั้นไม่ได้)

G : 8001, あ。8002, ４日ってなんのひ（日）、お祭りの日↑
A : 8003, そー。

(D : 16 : 8000)

จากตัวอย่างประโยคที่ 8 จะเห็นได้ว่าผู้พูดต้องการบอกว่าตัวเองไม่สามารถไปงานเทศกาลได้ในวันที่ 3 แต่ไม่กล่าวออกมาโดยตรง กล่าวแต่เพียงว่า “วันที่ 3 มีงานถึงบ่าย 3 โมง” ทำให้ผู้ฟังต้องตีความเองว่าผู้พูดต้องการสื่อความว่าวันที่ 3 มีงานถึงบ่าย 3 โมง ทำให้ไม่สามารถไปงานเทศกาลในวันนั้นได้

ลักษณะที่ 2 ผู้พูดต้องการแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นให้ผู้ฟังเข้าใจ

ลักษณะของประโยคส่วนหลังที่ตีความได้จากปริบทในบทสนทนา ได้แก่ การแสดงความรู้สึกและการแสดงความคิดเห็น ซึ่งสาเหตุที่ผู้พูดไม่กล่าวประโยคส่วนหลังออกมาโดยตรงเป็นเพราะผู้พูดต้องการหลีกเลี่ยงการแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นส่วนตัว เพื่อที่ตัวเองจะได้ไม่ต้องรับผิดชอบต่อคำพูดในประโยคส่วนหลังนั้น นอกจากนี้ ยังรวมไปถึงการกล่าวเกินจริงด้วย

---

[7]ประโยคที่ขีดเส้นประและใส่วงเล็บ คือประโยคที่คาดว่าเป็นประโยคส่วนหลังของประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้เติมลงไปในบทสนทนา

เนื่องจากข้อมูลที่กล่าวเกินจริงย่อมต้องมีความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดแฝงอยู่ด้วยนั่นเอง ดังตัวอย่างประโยคที่ 9

(9) บทสนทนาระหว่างพนักงานบริษัท 2 คน ได้แก่ (A, ญ, 20) (C, ญ, 20) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องการเช่ารถตู้จากสนามบินไปโรงแรมตอนที่ไปเที่ยวหมู่เกาะฟิจิ

C：365, 9人1台。
A：**366, ん、まぁ子どもこう膝のっけちゃうからね。**（ワゴン1台で間に合うと思った。）
n, maa kodomo kou hiza nokkechau kara ne. (wagon 1dai de maniau to omotta.)
อืม ก็จะให้พวกเด็ก ๆ นั่งตักไง (ก็เลยคิดว่ารถตู้คันเดียวก็เพียงพอ)
C：367, あー。
A：368, でも結局後半やっぱきついからー、2台借り、もう1台借りたの。
C：369, ふーん。
A：370, うん。

(J : 2 : 366)

จากตัวอย่างประโยคที่ 9 จะเห็นได้ว่าผู้พูดต้องการแสดงความคิดเห็นว่า “คิดว่ารถตู้คันเดียวก็เพียงพอ (สำหรับคนจำนวน 9 คน)” แต่ไม่กล่าวออกมาโดยตรง กล่าวแต่เพียงว่า “ก็จะให้พวกเด็กๆ นั่งตักไง” ทำให้ผู้ฟังต้องตีความเองว่าผู้พูดคิดว่ารถตู้แค่คันเดียวก็เพียงพอสำหรับคนจำนวน 9 คนแล้ว เพราะพวกเด็กๆ สามารถนั่งตักผู้ใหญ่ได้ ซึ่งความจริงแล้วเป็นความคิดที่ผิด เพราะต้องใช้รถตู้ถึง 2 คัน

ลักษณะที่ 3 ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังกระทำบางสิ่งบางอย่างให้ผู้พูด

ลักษณะของประโยคส่วนหลังที่ตีความได้จากปริบทในบทสนทนา ได้แก่ การสั่งหรือบอกให้ทำ การแนะนำหรือเตือน การขอร้อง การชักชวน และการขอคำยืนยัน กล่าวคือผู้พูดมีเจตนาที่จะเรียกร้องการกระทำบางอย่างจากผู้ฟัง โดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแบ่งความหมายตาม 蒲谷宏:Kabaya Hiroshi (1993) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังตารางที่ 4.5 ส่วนสาเหตุที่ผู้พูดไม่กล่าวประโยคส่วนหลังออกมาโดยตรงเป็นเพราะผู้พูดไม่ต้องการให้ผู้ฟังรู้สึกว่าถูกบังคับ แต่อยากให้รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่พึงกระทำอยู่แล้ว ดังตัวอย่างประโยคที่ 10

ตารางที่ 4.5

หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาเจตนาของผู้พูด

เจตนาของผู้พูด	ผู้กระทำ	ผู้ตัดสินใจ ให้กระทำ	ผู้รับผลประโยชน์ จากการกระทำ
การสั่งหรือบอกให้ทำ	ผู้ฟัง	ผู้พูด	ผู้พูด / ผู้ฟัง / ไม่ระบุ
การแนะนำหรือเตือน	ผู้ฟัง	ผู้ฟัง	ผู้ฟัง
การขอร้อง	ผู้ฟัง	ผู้ฟัง	ผู้พูด
การชักชวน	ผู้พูดกับผู้ฟัง / ผู้ฟัง	ผู้ฟัง	ผู้พูดกับผู้ฟัง / ผู้ฟัง / ผู้พูด
การขอคำยืนยัน	ผู้พูด	ผู้ฟัง	ผู้พูด / ผู้ฟัง / ไม่ระบุ

(Kabaya Hiroshi, 1993, p.27-33)

(10) บทสนทนาระหว่างพนักงานบริษัท 3 คน ได้แก่ เจ้านาย (B, ช, 50) กับลูกน้อง (A, ช, 40) (F, ญ, 20) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องที่จะซื้อกล้องตัวใหม่เป็นแบบโพลารอยด์หรือดิจิตอลดี

B : 3351, いや、あいつはー、結局デジカメにしたいとかなんかゆってた。
A : 3352, あー、デジカメにしたいとー↑3353, あー。
B : 3354, ま、ポラロイドを使っても、あれはいいんだけれどー。
3355, 今、安いやつがあるんだから。 (それを買えばいい。)
ima, yasui yatsu ga arun da kara. (sore o kaeba ii.)
เพราะตอนนี้มีกล้อง(ดิจิตอล)ราคาถูกแล้ว (น่าจะซื้อแบบนั้นดีกว่า)
A : 3356, そしたらー、そしたら至急買ってくれたらいいんだよねー↑
F : 3357, うん。

(D : 8 : 3355)

จากตัวอย่างประโยคที่ 10 จะเห็นได้ว่าผู้พูดต้องการแนะนำว่า “น่าจะซื้อ(กล้องดิจิตอล)แบบ(ราคาถูก)นั้นดีกว่า” แต่ไม่กล่าวออกมาโดยตรง กล่าวแต่เพียงว่า “เพราะตอนนี้มีกล้อง(ดิจิตอล)ราคาถูกแล้ว” ทำให้ผู้ฟังต้องตีความเองว่าผู้พูดต้องการแนะนำว่าตอนนี้กล้องดิจิตอลราคาถูก น่าจะซื้อกล้องดิจิตอลดีกว่า

4.1.3 ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการกล่าวจบ

การกล่าวจบ คือการที่ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ไม่มีการปรากฏประโยคส่วนหลัง ซึ่งพบว่ามีอยู่น้อยมาก เนื่องจากประโยคที่ลงท้ายด้วย kara เกือบทุกประโยคสามารถระบุเนื้อความในประโยคส่วนหลังได้

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ตัวอย่างประโยคที่มีอยู่ 5 ประโยค ผู้วิจัยพบว่าสาเหตุที่ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ไม่มีการปรากฏประโยคส่วนหลังนั้น ไม่ใช่เป็นเพราะไม่มีประโยคส่วนหลังมาตั้งแต่แรกแล้วเท่านั้น แต่เป็นเพราะยากที่จะระบุว่าประโยคแบบใดที่ควรจะมาเป็นประโยคส่วนหลังมากกว่า ทั้งนี้ เนื่องจากประโยคที่ลงท้ายด้วย kara เป็นข้อมูลที่ผู้พูดกล่าวเกินจริง ซึ่งใช้ในสถานการณ์ที่ผู้พูดต้องการหยอกล้อผู้ฟัง เพื่อทำให้บรรยากาศในการสนทนาเกิดความครื้นเครงสนุกสนานหรือตลกขบขันนั่นเอง ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการกล่าวจบสามารถพบได้ในกรณีที่เป็นข้อมูลเกินจริงเท่านั้น ดังตัวอย่างประโยคที่ 11, 12, 13, 14 และ 15

(11) บทสนทนาระหว่างพนักงานบริษัท 3 คน ได้แก่ (A, ช, 30) (G, ช, 30) (H, ช, 30) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องการแข่งขันเบสบอล

G : 3000, ピッチャー、よければー、なー↑、打たれないからー失点はないなー。3001, でもあるかー。
A : 3002, ★あるよ、エラーが。
H : 3003, →ある。←
A : **3004, エラーとかボテボテとか全部セーフになっちゃうから＜笑い＞。**
eraa toka botebote toka zenbu seefu ni nacchau kara (warai).
รับลูกพลาดบ้างล่ะ วิ่งอืดอาดบ้างล่ะ ก็เลยเซฟได้หมด (หัวเราะ)
3005, みんな足遅いから。
G : 3006, ゲッツーはなくなるかなー。

(D : 7 : 3004)

(12) บทสนทนาระหว่างช่างฝ่ายผลิตรถยนต์ 2 คน ได้แก่ (L, ช, 20) (M, ช, 30) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาแม่ (ภาษาญี่ปุ่น) ของตัวเอง

M : 3953, 英語って楽だなー。3954, なんでできねーんだな。＜笑い複数＞ 3955, 英語なんて、楽勝だったのに。3956, なんでできねーのかなー。
L : 3957, 英語ですか。
M : 3958, ぼく日本語もできてないからな。＜笑い複数＞
3959, ¥「［名字（０９M）］くん、どれが主語」ってゆわれるから。＜笑い複数＞
¥「[myouji (09M)] kun, dore ga shugo」tte yuwareru kara. (warai fukusuu)

ถึงขนาดถูก(ครู)ถามว่า "[นามสกุล(09M)] คุง, ตกลงประธานคืออันไหนกันแน่" ก็มี (หัวเราะพร้อมกันหลายคน)

Ｌ：3960, やばいっすよ。
Ｍ：3961, どれが主語だってゆわれると、えーっつって。
Ｌ：3962, だいたい、国語できなくて理系きてんだから。＜笑い複数＞
Ｍ：3963, 英語できるわけねー。＜笑い複数＞
Ｌ：3964, 英語ができるわけねー。＜笑い複数＞
Ｍ：3965, ごもっともだって。
Ｌ：3966, 国語できねー人間が英語できるわけねー。

(D : 9 : 3959)

(13) บทสนทนาระหว่างครู 2 คน ได้แก่ (A, ช, 40) (C, ญ, 40) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องหอพักสมัยที่ตัวเองเรียนอยู่มหาวิทยาลัย

Ｃ：5081, 寮の部屋ー↑＜笑い＞
Ａ：5082, そうなんですよ。
Ｃ：5083, 今の★とこはー↑
Ａ：5084, →だって、京間の８畳←なんですよ。
Ｃ：5085, そうか、そうか。5086, 今のとこはー↑
Ａ：5087, 今のところはー、だからー、４畳半と６畳ですからー。
Ｃ：5088, あーそうかー、★＜笑いながら＞じゃ、今よりも広かったわけねー。
Ａ：**5089, →あと、ほらダイニングキッチンてゆうけど、←うそですからね。**
→ato, hora dainingukicchin te yu kedo, ←uso desu kara ne.
→อีกอย่าง นั่นไง ที่บอกว่ามีห้องครัวพร้อมที่รับประทานอาหารน่ะ โกหกกันชัด ๆ เลยเนอะ←

Ｃ：5090, うーん、うーん。
Ａ：5091, とんでもないですよ。

(D : 11 : 5089)

(14) บทสนทนาระหว่างผู้บริหารบริษัท (A, ช, 50) กับพนักงานบริษัท 2 คน ได้แก่ (B, ญ, 20) (C, ช, 20) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องลักษณะของงูที่พบเจอแถวนี้

Ａ：5317, 大きかったろ。5318, 青大将は大きいよなー。
Ｃ：5319, そうでしたねー。5320, 普通こん、こんくらいの★長さあったでしょ。
Ｂ：5321, →うん、なんか←、はい、うん。
Ｃ：**5322, せー（それで）、こんくらい太いからね↑**
see (sorede), kon kurai futoi kara ne↑
แล้ว(งูที่พบ)ก็ตัวใหญ่ตั้งเท่านี้แน่ะ

Ａ：5323, 噛まれなくてよかったねー。＜笑い（１２Ｂ）＞＜間８秒＞ 5324, でも、うれしそうだね。＜笑い（１２Ｂ）＞

(D : 12 : 5322)

(15) บทสนทนาระหว่างพนักงานบริษัท 2 คน ได้แก่ (A, ญ, 20) (C, ญ, 20) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องการลาหยุดงานที่บริษัทเพื่อไปท่องเที่ยว

C : 564, そんなちゃんと★会社に来てる方がいいですよー。
A : 565, →いーじゃーん。←566, そうかなー。567, まぁ、でもね。
C : 568, ＃＃＃
A : **569, あたしもまたしばらく行けないからなあー。**
atashi mo mata shibaraku ikenai kara naa.
ฉันเองก็คงไป(ท่องเที่ยว)ไม่ได้สักพักเหมือนกันแหละ
C : 570, あー、確かにお休みはねー。
A : 571, うんー。

(J : 2 : 569)

จากบทสนทนาข้างต้น จะเห็นได้ว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ทั้ง 5 ประโยคไม่สามารถระบุว่ามีประโยคส่วนหลังใดๆ ได้เลย เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ผู้พูดกล่าวเกินจริง เพื่อก่อให้เกิดความสนุกสนานครื้นเครงเท่านั้น โดยในตัวอย่างประโยคที่ 11 ผู้พูดต้องการเล่าให้ผู้ฟังทราบว่า “รับลูกพลาดบ้างล่ะ วิ่งอืดอาดบ้างล่ะ ก็เลยเซฟได้หมด” เพื่อบอกว่าฝีมือการเล่นของนักกีฬาเบสบอลย่ำแย่มากเพียงใด ในตัวอย่างประโยคที่ 12 ผู้พูดต้องการเล่าให้ผู้ฟังทราบว่า “ถึงขนาดถูก(ครู)ถามว่า “[นามสกุล(09M)] คุง, ตกลงประธานคืออันไหนกันแน่” เพื่อบอกว่าความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่น(ซึ่งเป็นภาษาแม่ของตน)ตกต่ำมากเพียงใด ในตัวอย่างประโยคที่ 13 ผู้พูดต้องการเล่าให้ผู้ฟังทราบว่า “ที่บอกว่ามีห้องครัวพร้อมที่รับประทานอาหารน่ะ โกหกกันชัด ๆ เลยเนอะ” เพื่อบอกว่าสภาพหอพักสมัยเรียนอยู่มหาวิทยาลัยคับแคบมากเพียงใด ในตัวอย่างประโยคที่ 14 ผู้พูดต้องการเล่าให้ผู้ฟังทราบว่า “แล้ว(งูที่พบ)ก็ตัวใหญ่ตั้งเท่านี้แน่ะ” เพื่อบอกว่าขนาดของงูตัวนั้นใหญ่มากเพียงใด และในตัวอย่างประโยคที่ 15 ผู้พูดต้องการเล่าให้ผู้ฟังทราบว่า “ฉันเองก็คงไป (ท่องเที่ยว) ไม่ได้สักพักเหมือนกันแหละ” เพื่อบอกว่างานยุ่งมากเพียงใด ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ผู้พูดประมาณการเอาเอง จึงถือว่าเป็นข้อมูลที่ผู้พูดกล่าวเกินจริงเช่นกัน ทำให้ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในบทสนทนาทั้ง 5 ประโยคถูกจัดให้อยู่ในประเภทการกล่าวจบนั่นเอง

4.2 ผลการวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องกับวิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธาน

หลังจากจัดแบ่งประเภทตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้แล้ว ผู้วิจัยพบว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara แทบทุกประโยคมีประโยคส่วนหลังปรากฏอยู่ทั้งสิ้น ซึ่งสิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าแม้รูปลักษณ์ที่ปรากฏจะมีเพียงแค่ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ก็ตาม แต่ประโยคส่วนหลังก็ไม่ได้หายไป เนื่องจากผู้ฟังสามารถนำประโยคส่วนหลังกลับคืนมาได้จากการตีความปริบทที่อยู่ในบทสนทนา ขณะนั้น การที่ประโยคส่วนหลังยังคงอยู่ย่อมหมายความว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ยังมีความเกี่ยวข้องกับวิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธาน กล่าวคือ kara ยังทำหน้าที่เชื่อมประโยคสองประโยคอยู่นั่นเอง ดังนั้น ในการวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องกับวิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธาน ผู้วิจัยจะนำวิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธาน kara ซึ่งได้สรุปไว้ในบทที่ 2[8] มาเป็นกรอบในการพิจารณา อันประกอบไปด้วย 3 รูปแบบ ได้แก่ แสดงเหตุผล (แสดงเหตุผลของการกระทำ), ไม่แสดงเหตุผล (แสดงสาเหตุของการตัดสินใจ) และแสดงเป็นคำช่วยท้ายประโยค ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

จำนวนประโยคที่ลงท้ายด้วย kara เมื่อแบ่งตามวิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธาน

วิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธาน	ประเภทของประโยคที่ลงท้ายด้วย kara			จำนวน (ประโยค)	อัตราส่วน (ร้อยละ)
	การละ	การกล่าวค้างไว้	การกล่าวจบ		
แสดงเหตุผล (แสดงเหตุผลของการกระทำ)	25 (12.1)	139 (67.5)	-	164	79.6
ไม่แสดงเหตุผล (แสดงสาเหตุของการตัดสินใจ)	5 (2.4)	32 (15.6)	-	37	18.0
แสดงเป็นคำช่วยท้ายประโยค	-	-	5 (2.4)	5	2.4
รวมทั้งหมด	30 (14.5)	171 (83.1)	5 (2.4)	206	100.0

[8]โปรดดูข้อมูลในบทที่ 2 หน้า 25 ประกอบ

จากตารางข้างต้น พบว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ปรากฏมากที่สุดในวิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธานแบบแสดงเหตุผล (แสดงเหตุผลของการกระทำ) โดยมีอัตราส่วนถึงร้อยละ 79.6 รองลงมาก็คือวิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธานแบบไม่แสดงเหตุผล (แสดงสาเหตุของการตัดสินใจ) ซึ่งปรากฏในอัตราส่วนร้อยละ 18.0 ส่วนวิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธานแบบแสดงเป็นคำช่วยท้ายประโยคถือว่าเป็นประเภทที่ปรากฏน้อยที่สุด โดยพบในอัตราส่วนร้อยละ 2.4 เท่านั้น ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดในแต่ละรูปแบบได้ดังต่อไปนี้

4.2.1 ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในแบบแสดงเหตุผล (แสดงเหตุผลของการกระทำ)

วิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธานแบบแสดงเหตุผล (แสดงเหตุผลของการกระทำ) คือ การใช้ kara เชื่อมโยงประโยค 2 ประโยค (ประโยคส่วนหน้ากับประโยคส่วนหลัง) เข้าไว้เป็นประโยคเดียว เพื่อแสดงว่าข้อความที่ปรากฏในประโยคส่วนหน้าเป็นเหตุผลให้เกิดการกระทำในข้อความที่ปรากฏในประโยคส่วนหลัง ทำให้ข้อความในประโยคส่วนหลังสามารถใช้ได้ในหลายความหมาย ทั้งการสื่อความให้ผู้ฟังรับรู้ การแสดงความรู้สึกหรือแสดงความคิดเห็นให้ผู้ฟังเข้าใจ รวมถึงการเรียกร้องให้ผู้ฟังกระทำบางสิ่งบางอย่างให้ผู้พูด ได้แก่ สั่งหรือบอกให้ทำ แนะนำหรือเตือน ชักชวนและถามคำถาม ซึ่งการพิสูจน์ว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara นั้นเป็นแบบแสดงเหตุผลหรือไม่สามารถกระทำได้ โดยการถามคำถามว่า “ทำไม”「どうして:doushite」ถ้าสามารถใช้ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ตอบได้จะถือว่าเป็นแบบแสดงเหตุผล ดังตัวอย่างประโยคที่ 16, 16’, 17 และ 17’

(16) บทสนทนาระหว่างผู้ช่วยมหาวิทยาลัย 3 คน ได้แก่ (A, ญ, 40) (C, ญ, 30) (E, ญ, 30) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องเหตุผลที่ไม่ดื่มกาแฟ

E：3432, ［名字］さん、コーヒー飲みます↑
A：3433, あっ、すいません。3434, あっ、やっぱり情報処理が増えたんだ。＜独り言＞
　3435, ［名字］さん、飲まないんですかあ↑ 3436, どうしたんですかあ↑＜笑い＞ 3437, ＜笑い＞ん↑
E：3438, テープが回ってるからいえないんです。
A：3439, ＜笑い＞うん↑
E：3440, テープが回ってるからいえない＃＃＃。
A：3441, ＜笑い＞はい、わかりました。
C：3442, ないしょばなし。
A：3443, ＜笑い＞うん、ないしょばなしだからね、はい。

E : **3444,** だいじょぶよ、**わたし打たないから。＜笑い・複＞**

daijobu yo, watashi utanai kara. (warai-fuku)

ไม่ต้องห่วง, **ฉันไม่เอาไปบอกใครหรอก (หัวเราะพร้อมกันหลายคน)**

(J : 7 : 3444)

(16') だいじょぶよ、

どうして？

わたし打たないから。＜笑い・複＞

จากตัวอย่างประโยคที่ 16 จะเห็นได้ว่าผู้พูดต้องการบอกให้ผู้ฟังเล่าความลับให้ฟัง โดยบอกว่า “ไม่ต้องห่วง ฉันไม่เอาไปบอกใครหรอก” ซึ่งเมื่อตรวจสอบโดยการใช้คำถามว่า “ทำไม” ในตัวอย่างประโยคที่ 16’ แล้วพบว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการละนี้เป็นแบบแสดงเหตุผล

(17) บทสนทนาระหว่างอาจารย์มหาวิทยาลัย 2 คน ได้แก่ (A, ช, 40) (D, ช, 40) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องการเข้าร่วมงานประชุมแจ้งข่าวสาร

D : 2438, 授業ですか、［名字（０６Ａ）］さん。
A : 2439, うーん、授業で、そのあとちょっとねー、早く帰んなきゃいけないんだわ。
D : 2440, あ、じゃーまー、無理には。
A : 2441, うーん。
D : **2442, これからずっとありますからね。**

korekara zutto arimasu kara ne.

หลังจากนี้(งานประชุมแจ้งข่าวสาร)มีจัดอยู่เรื่อย ๆ

（今日のお披露目会は出席されなくてもいいです。）

(kyou no ohiromekai wa shusseki sarenakutemo ii desu.)

(ถึงวันนี้(คุณ)จะไม่ได้เข้าร่วม(งานประชุมแจ้งข่าวสาร)ก็ไม่เป็นไรหรอก)

A : 2443, うーん、うんうんうん。

(D : 6 : 2442)

(17') （今日のお披露目会は出席されなくてもいいです。）

どうして？

2442, これからずっとありますからね。

จากตัวอย่างประโยคที่ 17 จะเห็นได้ว่าผู้พูดต้องการบอกว่างานประชุมแจ้งข่าวสารจัดอยู่เป็นประจำ เพราะฉะนั้นถึงวันนี้ผู้ฟังไม่เข้าร่วมก็ไม่เป็นไร ซึ่งเมื่อตรวจสอบโดยการใช้คำถามว่า “ทำไม” ในตัวอย่างประโยคที่ 17’ แล้วพบว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการกล่าวค้างไว้นี้เป็นแบบแสดงเหตุผล

4.2.2 ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในแบบไม่แสดงเหตุผล (แสดงสาเหตุของการตัดสินใจ)

วิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธานแบบไม่แสดงเหตุผล (แสดงสาเหตุของการตัดสินใจ) คือการใช้ kara เชื่อมโยงประโยค 2 ประโยค (ประโยคส่วนหน้ากับประโยคส่วนหลัง) เข้าไว้เป็นประโยคเดียว เพื่อแสดงว่าข้อความที่ปรากฏในประโยคส่วนหน้าเป็นสาเหตุให้เกิดการตัดสินใจกระทำข้อความที่ปรากฏในประโยคส่วนหลัง ทำให้ข้อความในประโยคส่วนหลังสามารถใช้ได้ในหลายความหมาย ทั้งการบอกกล่าวให้ผู้ฟังรับรู้ การแสดงความรู้สึกหรือแสดงความคิดเห็นให้ผู้ฟังเข้าใจ รวมถึงการเรียกร้องการกระทำจากผู้ฟัง ได้แก่ สั่งหรือบอกให้ทำ แนะนำหรือเตือน ขอร้อง ขอคำยืนยันและถามคำถาม ซึ่งการตรวจสอบว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara นั้นเป็นแบบไม่แสดงเหตุผลหรือไม่สามารถกระทำได้ โดยการถามคำถามว่า “ทำไม” (doushite) ถ้าไม่สามารถใช้ประโยคที่ลงท้าย kara ตอบได้จะถือว่าเป็นแบบไม่แสดงเหตุผล ดังตัวอย่างประโยคที่ 18, 18’, 19 และ 19’

(18) บทสนทนาระหว่างช่างเสริมสวย (B, ญ, 30) กับประชาสัมพันธ์ (E, ญ, 40) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องการเลือกร้านอาหารที่จะจัดงานเลี้ยง

B : 7267, どうするんですか、［名字（１４A）］さん来るんですか↑、どこがいいですかー。
7268, 焼肉がいいかな。7269, 2 時間ぐらい。

E : 7270, 決めてくださーい、**赤羽の住人なんですから。**

kimete kudasaai, Akabane no juunin nan desu kara.

ช่วยตัดสินใจหน่อยเถอะ **ก็(เธอ)เป็นคนที่พักอาศัยอยู่ที่เมืองอะคะบะเนะ**

B : 7271, もし［名字］さん来るんだったらー、遅くなったら悪いからー、もー、6 時から、2 時間。

E : 7272, うん

B : 7273, 家庭がある人もいるしー。

(D : 14 : 7270)

(18') 7270, 決めてくださーい。
どうして？
？[9]**赤羽の住人なんですから。**

จากตัวอย่างประโยคที่ 18 จะเห็นได้ว่าผู้พูดต้องการบอกให้ผู้ฟังเป็นคนตัดสินใจว่าจะเลือกร้านใดในการจัดงานสังสรรค์ โดยหยิบยกสภาพของผู้ฟังที่อาศัยอยู่ที่เมืองอะคะบะเนะ「赤羽:Akabane」ซึ่งเป็นคนในพื้นที่มากล่าวอ้าง เพื่อให้ผู้ฟังที่บ้านอยู่เมืองอะคะบะเนะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกร้าน ทำให้เมื่อตรวจสอบโดยการใช้คำถามว่า “ทำไม” ในตัวอย่างประโยคที่ 18' แล้วพบว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการละนี้เป็นแบบไม่แสดงเหตุผล

(19) บทสนทนาระหว่างข้าราชการท้องถิ่นซึ่งเป็นครู ม.ปลาย 2 คน ได้แก่ (A, ญ, 30) (F, ช, 50) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องการจัดดอกไม้

A：4297, あー、あたし、お花ー、きのう生けんの忘れてた。4298, 先生（せんせ）、ごめんなさいね、ちょっと邪魔してるけど。
4299, ちょっと許して、今日中になんとかするから。（ちゃんとお花は生けます。）
chotto yurushite, kyouchuu ni nantoka suru kara. (chanto ohana wa ikemasu.)
ขออภัยนะคะ ยังไงวันนี้ฉันก็ต้องทำให้เสร็จ (ฉันจะพยายามจัดดอกไม้ให้ทันค่ะ)
F ：4300, はい。

(J : 9 : 4299)

(19') ちゃんとお花は生けます。
どうして？
？**ちょっと許して、今日中になんとかするから。**

จากตัวอย่างประโยคที่ 19 จะเห็นได้ว่าผู้พูดต้องการขอโทษผู้ฟังเรื่องที่ตัวเองลืมจัดดอกไม้ แต่ผู้พูดก็จะพยายามจัดดอกไม้ให้ทัน โดยหยิบยกการกระทำว่ายังไงวันนี้ผู้พูดก็ต้องทำให้เสร็จขึ้นมากล่าวอ้าง เพื่อให้ผู้ฟังยอมอภัยให้ผู้พูด ทำให้เมื่อตรวจสอบโดยการใช้คำถามว่า “ทำไม” ในตัวอย่างประโยคที่ 19' แล้วพบว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการกล่าวค้างไว้นี้เป็นแบบไม่แสดงเหตุผล

---

[9]ประโยคที่มีเครื่องหมายคำถาม (?) อยู่ข้างหน้า หมายถึงประโยคที่ไม่เป็นธรรมชาติ แต่ไม่ได้ผิดไวยากรณ์

4.2.3 ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในแบบแสดงเป็นคำช่วยท้ายประโยค

วิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธานแบบแสดงเป็นคำช่วยท้ายประโยค คือการเติม kara ในตำแหน่งท้ายประโยค เพื่อทำให้ถ้อยคำดูนุ่มนวลขึ้น

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ตัวอย่างประโยคที่มีอยู่ 5 ประโยค ผู้วิจัยพบว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการกล่าวจบ ไม่ใช่การเติม kara ในตำแหน่งท้ายประโยคเพื่อทำให้ถ้อยคำดูนุ่มนวลขึ้นแต่อย่างใด เนื่องจากผู้พูดและผู้ฟังส่วนใหญ่มีสถานะเท่าเทียมกัน จึงไม่มีความจำเป็นต้องสุภาพต่อกัน นอกจากนี้ ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ยังเป็นข้อมูลที่ผู้พูดกล่าวเกินจริง ซึ่งใช้ในสถานการณ์ที่ผู้พูดต้องการหยอกล้อผู้ฟัง เพื่อทำให้บรรยากาศในการสนทนาเกิดความครื้นเครงสนุกสนานหรือตลกขบขัน ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าสาเหตุที่ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ในประเภทการกล่าวจบนี้ไม่มีการปรากฏประโยคส่วนหลัง ไม่ใช่เป็นเพราะไม่มีประโยคส่วนหลังมาตั้งแต่แรกแล้วเท่านั้น แต่เป็นเพราะยากที่จะระบุว่าประโยคแบบใดที่ควรจะมาเป็นประโยคส่วนหลังได้มากกว่าดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นนั่นเอง

4.3 ผลการวิเคราะห์การใช้และความหมายของ kara ที่อยู่ท้ายประโยคตามแนวคิดเรื่องวัจนกรรม

สำหรับแนวคิดเรื่องวัจนกรรมนั้น ผู้วิจัยนำระดับของวัจนกรรมมาใช้วิเคราะห์การใช้ kara ที่อยู่ท้ายประโยค ซึ่งประกอบไปด้วยระดับสื่อความ ระดับปฏิบัติและระดับบังเกิดผล[10] และนำประเภทของวัจนกรรมมาใช้วิเคราะห์ความหมายของ kara ที่อยู่ท้ายประโยค ซึ่งประกอบไปด้วยประเภทกล่าวความจริง ประเภทกล่าวชี้นำ ประเภทกล่าวผูกพัน ประเภทกล่าวแสดงออกและประเภทกล่าวประกาศ[11]

ผลการวิเคราะห์การใช้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคในระดับของวัจนกรรม พบว่ามีปรากฏอยู่ในระดับสื่อความ ระดับปฏิบัติโดยตรงและระดับปฏิบัติโดยอ้อม แต่ในระดับบังเกิดผลนั้นพบว่าไม่มีปรากฏเลย ทั้งนี้ เนื่องมาจาก kara ที่อยู่ท้ายประโยคเน้นที่การกระทำ แต่ไม่ได้เน้นที่

[10] โปรดดูรายละเอียดในบทที่ 2 หน้า 59 และ 60 ประกอบ

[11] โปรดดูรายละเอียดในบทที่ 2 หน้า 60 และ 61 ประกอบ

ผลลัพธ์ กล่าวคือ เมื่อผู้พูดใช้ประโยคที่ลงท้ายด้วย kara ก็ถือว่าได้แสดงความรู้สึกนึกคิดของตนออกไปแล้ว แต่ความรู้สึกนึกคิดดังกล่าวจะสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้ฟังว่าจะกระทำตามความมุ่งหวังของผู้พูดหรือเปล่านั่นเอง

ส่วนผลการวิเคราะห์ความหมายของ kara ที่อยู่ท้ายประโยคในประเภทของวัจนกรรม พบว่ามีปรากฏอยู่ในประเภทกล่าวความจริง ประเภทกล่าวชี้นำและประเภทกล่าวแสดงออก แต่ในประเภทกล่าวผูกพันกับประเภทกล่าวประกาศนั้นพบว่าไม่มีปรากฏเลย ทั้งนี้ เนื่องมาจาก kara ที่อยู่ท้ายประโยคไม่ได้ใช้ในการสัญญาและประกาศ กล่าวคือ ผู้พูดไม่ได้ใช้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคสัญญาว่าจะกระทำบางอย่างให้ผู้ฟังหรือประกาศความเปลี่ยนแปลงสถานภาพของบุคคลหรือสิ่งของใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้สามารถสรุปดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

การใช้และความหมายของ kara ที่อยู่ท้ายประโยคตามแนวคิดเรื่องวัจนกรรม

ระดับของวัจนกรรม		ประเภทของวัจนกรรม	การใช้และความหมายของ kara ที่อยู่ท้ายประโยค	จำนวน (ประโยค)	อัตราส่วน (ร้อยละ)	รวมทั้งหมด (ประโยค / ร้อยละ)	
ระดับที่ 1 สื่อความ		ประเภทที่ 1 กล่าวความจริง	บอกกล่าว	106	51.5	111 (53.9)	170 (85.5)
			ตอบคำถาม	5	2.4		
		ประเภทที่ 4 กล่าวแสดงออก	แสดงความรู้สึก	39	18.9	59 (28.6)	
			แสดงความคิดเห็น	15	7.3		
			กล่าวเกินจริง	5	2.4		
ระดับที่ 2 ปฏิบัติ	โดยตรง	ประเภทที่ 2 กล่าวชี้นำ	สั่งหรือบอกให้ทำ	6	2.9	8 (3.9)	36 (17.5)
			ถามคำถาม	2	1.0		
	โดยอ้อม	ประเภทที่ 2 กล่าวชี้นำ	แนะนำ	13	6.3	28 (13.6)	
			สั่งหรือบอกให้ทำ	8	3.9		
			เตือน	2	1.0		
			ขอร้อง	2	1.0		
			ชักชวน	2	1.0		
			ขอคำยืนยัน	1	0.4		
รวมทั้งหมด				206	100.0	206 (100.0)	

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าการใช้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคปรากฏอยู่ในระดับสื่อความมากที่สุด โดยมีอัตราส่วนถึงร้อยละ 85.5 รองลงมาได้แก่ระดับปฏิบัติโดยอ้อม ซึ่งปรากฏในอัตราส่วนร้อยละ 13.6 และระดับปฏิบัติโดยตรงปรากฏน้อยที่สุดในอัตราส่วนร้อยละ 3.9 ตามลำดับ ส่วนความหมายของ kara ที่อยู่ท้ายประโยคปรากฏอยู่ในประเภทกล่าวความจริงมากที่สุด โดยมีอัตราส่วนร้อยละ 53.9 รองลงมาได้แก่ประเภทกล่าวแสดงออก ซึ่งปรากฏในอัตราส่วนร้อยละ 28.6 และประเภทกล่าวชี้นำปรากฏน้อยที่สุดในอัตราส่วนร้อยละ 17.5 ตามลำดับ ซึ่งสามารถยกตัวอย่างประโยคการใช้และความหมายของ kara ที่อยู่ท้ายประโยคในแต่ละระดับและประเภทของวัจนกรรมได้ดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 สื่อความ ประเภทที่ 1 กล่าวความจริง

การใช้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคในระดับสื่อความประเภทกล่าวความจริง สามารถใช้ในกรณีที่ลักษณะของประโยคส่วนหลังเป็นประโยคที่ผู้พูดใช้ถ่ายทอดข้อมูลหรือประสบการณ์ของตนสู่ผู้ฟัง ซึ่งประโยคเหล่านั้นอาจเป็นการบอกกล่าวหรือการตอบคำถามก็ได้ ทำให้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคมีไว้เพื่อใช้ชี้ข้อมูลที่ผู้พูดต้องการอธิบายขยายความเพิ่มเติม ดังตัวอย่างประโยคที่ 20 และ 21

(20) บทสนทนาระหว่างข้าราชการรัฐ (A, ญ, 40) กับพนักงานรับจ้างทำงานเป็นกะ (B, ญ, 30) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องวิธีการใช้เครื่องอัดเสียง

A : 11080, これ、じゃあイヤホンジャックを差し込んだらぁ（うん他者(女)）、自然にスピーカーから音は出なくなるのかしら。11081, ★そっかもね↑
B : 11082, →あー←、そうですね↑
A : 11083, ね、★うんうんうん。
B : 11084, →そうかもしれないです。← 11085, あー、そーかそーか。11086, あっ、そうね、こっから★出てくる＃＃。
A : 11087, →うん、これはね↑←
11088, これから出て★くるから。（スピーカーからは音が出なくなる。）
korekara dete★kuru kara. (supiikaa kara wa oto ga denaku naru.)
เพราะเสียงจะออกมาทางหูฟัง (เสียงจากทางลำโพงจึงหายไป)
B : 11089, →そうですよね↑←
A : 11090, ウォークマン一★とはちょっとあれだけどね↑まあ似たようなものだ。
B : 11091, →あー、ああ、なるほどね↑←（うん Inf(女)）＜間２秒＞

(J : 19 : 11088)

(21) บทสนทนาระหว่างช่างฝ่ายผลิตรถยนต์ 2 คน ได้แก่ (K, ช, 20) (M, ช, 30) ซึ่งพูดคุยกันถึงสาเหตุที่ไปเที่ยวประเทศสวีเดน

K : 4043, 前、スウェーデンに 1 回行ってきたんですよ。
M : 4044, 行ったことあんの、なんで。
K : 4045, 別に、遊びに。
M : 4046, なんでスウェーデンなんか行くの。4047, なんで行くの↑
K : **4048, いや、夏、暑かったから。＜笑い複数＞**

iya, natsu atsukatta kara. (warai fukusuu)

ก็อากาศในฤดูร้อนมันร้อนจะตาย (หัวเราะพร้อมกันหลายคน)

（涼しい国がよいと思って行きました。）

(suzushii kuni ga yoi to omotte ikimashita.)

คิดว่าประเทศที่มีอากาศเย็น ๆ น่าจะดี ก็เลยไปน่ะ

M : 4049, なんか違う理由があるんじゃないの。＜笑い複数＞ 4050, だって普通さー、旅行ってスウェーデン行こうって話にならんじゃん。

(D : 9 : 4048)

ระดับที่ 1 สื่อความ ประเภทที่ 4 กล่าวแสดงออก

การใช้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคในระดับสื่อความประเภทกล่าวแสดงออก สามารถใช้ในกรณีที่ลักษณะของประโยคส่วนหลังเป็นประโยคที่ผู้พูดใช้ถ่ายทอดความคิดความรู้สึกของตนสู่ผู้ฟัง ซึ่งประโยคเหล่านั้นอาจเป็นการแสดงความรู้สึก, การแสดงความคิดเห็นหรือการกล่าวเกินจริงก็ได้ ทำให้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคมีไว้เพื่อใช้แสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็น ดังตัวอย่างประโยคที่ 22 และ 23

(22) บทสนทนาระหว่างครูประถม 3 คน ได้แก่ (A, ญ, 50) (I, ช, 30) และ (P, ญ, 50) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องอาการบาดเจ็บทางตา

P : 3991, あのー、まあ、なん日か、あの、して、だいじょうぶですよなんてことになって。
A : 3992, うーん。3993, よかったねー。
P : 3994, よかったよー。
I : **3995, あと、これだけずれたらもう失明だから。**（大事に至らずよかった。）

ato, kore dake zuretara mou shitsumei da kara. (daiji ni itarazu yokatta.)

ถ้าเคลื่อนขนาดนี้ ความจริงตาบอดไปแล้ว (โชคดีที่ไม่เป็นอะไรร้ายแรง)

A : 3996, やっぱり責任があるもんねー。
P : 3997, 深かったらさー、あのー、やっぱりー、たいへんだよ、★＃＃＃＃＃。
A : 3998, →うーん。←

(J : 8 : 3995)

(23) บทสนทนาระหว่างพนักงานบริษัท 3 คน ได้แก่ (A, ญ, 20) (B, ญ, 20) (D, ญ, 20) และบุคคลอีก 1 คน (女, ญ, ?) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องอาหารกลางวันที่กำลังทานกันอยู่

A : 7320, これいいのかな、食べて。
B : 7321, おいしいよ、それは。
D : 7322, カレー↑、それ、もしかして。
B : 7323, えっ↑
D : 7324, カレー。
B : 7325, カレー↑
D : **7326, 違うか、黄色いからさ。**（カレーだと思った。）

chigauka, kiiroi kara sa. (karee da to omotta.)

ไม่ใช่เหรอ ก็เป็นสีเหลืองเหมือนกันนี่ (เลยนึกว่าเป็นแกงกะหรี่)

女 : 7327, あ、入ってるよ、野菜が。
B : 7328, ベジタブルじゃないのー。
A : 7329, ご飯食べたんだよなー。＜間＞

(J : 13 : 7326)

ระดับที่ 2 ปฏิบัติ (โดยตรง/โดยอ้อม) ประเภทที่ 2 กล่าวชี้นำ

การใช้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคในระดับปฏิบัติ สามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะคือ การใช้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคในระดับปฏิบัติโดยตรงและการใช้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคในระดับปฏิบัติโดยอ้อม ทั้งนี้ เนื่องจากในบางครั้งผู้พูดก็กล่าวประโยคส่วนหลังออกมาดังตัวอย่างประโยคที่ 24 แต่ในบางครั้งก็ละเอาไว้ดังตัวอย่างประโยคที่ 25 อย่างไรก็ตาม การใช้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคในระดับปฏิบัติทั้งสองมีลักษณะของประโยคส่วนหลังเป็นประโยคที่ผู้พูดใช้เรียกร้องการกระทำบางอย่างจากผู้ฟังเหมือนกัน จึงจัดอยู่ในประเภทกล่าวชี้นำเช่นเดียวกัน ซึ่งประโยคเหล่านั้นอาจเป็นการสั่งหรือบอกให้ทำ, การถามคำถาม, การแนะนำ, การเตือน, การขอร้อง, การชักชวนหรือการขอคำยืนยันก็ได้ ทำให้ kara ที่อยู่ท้ายประโยคมีไว้เพื่อชี้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการเรียกร้องการกระทำจากผู้ฟังนั่นเอง

(24) บทสนทนาระหว่างพนักงานบริษัท 2 คน ได้แก่ (A, ช, 30) (B, ช, 40) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

B : 8503, 事例をあげてさー｛はい（１７Ａ）｝、その紙をください。

sono kami o kudasai.

ช่วยเขียนใส่กระดาษใบนั้นหน่อย

8504, そしたら★おれが直接［名字］さんに渡すから。

soshitera ★ore ga chokusetsu [myouji]san ni watasu kara.

ถ้าเขียนแล้ว ผมจะเอาไปยื่นให้คุณ [นามสกุล] กับมือเลย

Ａ：8505, →あっ、←あっ、わかりました。

(D : 17 : 8504)

(25) บทสนทนาระหว่างข้าราชการท้องถิ่น 2 คน ได้แก่ เจ้านาย (F, ช, 50) กับลูกน้อง (A, ญ, 40) ซึ่งพูดคุยกันเรื่องการเสิร์ฟอาหารว่างระหว่างการประชุม

Ａ：5382, でー、じゃあ、４０分から５０分ぐらいして、（うん他者(男)）コーヒーと、（うん他者(男)）お茶菓子と。
Ｆ：5383, そうですね。
Ａ：5384, はい。5385, でー、和風ー＜笑い＞よりも洋風のお菓子のほうが、いいですね↑、
コーヒーとだから。（ケーキを一緒に出しましょう。）
kouhii to da kara. (keeki o isshoni dashimashou.)
เพราะว่าดื่มกับกาแฟ (เสิร์ฟเป็นขนมเค้กเข้าคู่กันเถอะค่ะ)
Ｆ：5386, ど、どっちだって、★いいですよ。

(J : 10 : 5385)

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้กล่าวถึงผลการวิเคราะห์การใช้และความหมายของ kara ที่อยู่ท้ายประโยค ซึ่งมีทั้งประเภทของประโยคที่ลงท้ายด้วย kara, ความเกี่ยวข้องกับวิธีการใช้คำช่วยที่เป็นคำสันธาน kara และการใช้และความหมายของ kara ที่อยู่ท้ายประโยคตามแนวคิดเรื่องวัจน-กรรมไปแล้ว ส่วนผลการวิเคราะห์การใช้และความหมายของ kedo ที่อยู่ท้ายประโยค ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงในบทต่อไป